

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.841 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 29 februari 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 4 maart 2008. Hij verzocht om een tolk Dari. Na medisch onderzoek van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker vermoedelijk ouder is dan 21 jaar zodat hem geen voogd wordt toegekend.
 2. Na een vragenlijst ingevuld en ondertekend te hebben op de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoekers dossier overgemaakt op 23 mei 2008 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij op 26 juni 2008 werd gehoord.
 3. Op 2 september 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 september 2008

aangetekend verzonden. Het feiten relaas en de motivering van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse nationaliteit en geboren in de wijk Char Qala in Kabul. U zou hier uw hele leven hebben gewoond, met uitzondering van uw verblijf in Iran vanaf ongeveer 1 hoet 1385 (Afghaanse kalender, komt overeen met 20 februari 2007 in de westerse kalender). Toen bent u naar Teheran getrokken. U werd na ongeveer zeven maanden gerepatrieerd naar Kabul. Na één of twee maanden vertrok u naar Europa.

Volgens uw verklaringen woonde u bij uw stiefmoeder en had u vroeger vaak problemen met haar. Het belangrijkste probleem voor u, was haar relatie met een jonge man die in hetzelfde gebouw als jullie woonde. U heeft hen beiden gewaarschuwd de relatie stop te zetten. De laatste keer bent u met die man in een gevecht verwickeld geraakt en heeft u hem ernstig verwond. U vluchtte naar uw baas die u aanraadde te vertrekken omdat de familie van die man u zou zoeken en wraak zou willen nemen. U bent dan ook naar Europa gevlucht.

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielerelaas.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw beweerde, recente herkomst uit Kabul onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw verblijf in Iran. U verklaart enerzijds dat u ongeveer een jaar in Teheran heeft gewoond (gehoorverslag, p.2) en anderzijds dat u na zeven maanden of iets langer gerepatrieerd werd naar Afghanistan (gehoorverslag, p.5). Deze tegenstrijdigheid omtrent uw recent verblijf doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent

U heeft bovendien geen kennis over bepaalde gegevens met betrekking tot de maatschappij in Afghanistan, waarvan mag worden verwacht dat ze niet vreemd zijn voor iemand die er bijna zijn hele leven zou hebben gewoond. Het gebrek aan kennis over deze gegevens doen ernstige vragen rijzen over uw beweerde recente herkomst uit Kabul.

Zo vermeldt u zelf de oorlog met de Taliban. U kunt echter niet zeggen wanneer deze oorlog woedde. U heeft er zelfs geen idee van wanneer deze oorlog ongeveer plaatsvond. Wanneer u in het kader van uw verklaringen over deze oorlog wordt gevraagd wie er tegen de Taliban vocht, zegt u "Massood". U weet echter niet welke Afghaanse groeperingen of personen er nog tegen de Taliban vochten. (gehoorverslag, p.4) Uit uw verklaring dat de Amerikanen ook tegen de Taliban streden in deze oorlog dient te worden geconcludeerd dat u het over het conflict heeft dat ontstond in 2001 en waarbij de USA de Noordelijke Alliantie heeft gesteund om het Taliban-regime te verdrijven. Er dient echter opgemerkt te worden dat het algemeen bekend is dat Ahmad Shah Massood vermoord werd vóór de uitbarsting van dit conflict en dat de stelling dat hij in dit conflict tegen de Taliban vocht minstens zeer onnauwkeurig moet worden bevonden. Uw gebrekkige kennis over de oorlog die geleid heeft tot het verdrijven van de Taliban doet ernstige vragen rijzen met betrekking tot uw recente herkomst uit Kabul. Deze oorlog is immers dermate bekend en heeft een dermate diepgaande invloed gehad op het dagelijkse leven in Kabul en op de Afghaanse maatschappij, dat er mag worden verwacht dat iemand die bijna zijn hele leven in Kabul heeft gewoond er beter van op de hoogte zou zijn

Het is eigenaardig dat u beweert te weten dat er een sportstadium is in Kabul, dat u er al bent geweest, maar dat u niet weet in welke wijk het ligt, of welke naam het draagt. U bent tevens van mening dat het helemaal kapot is en dat u niet zeker weet waarvoor het stadion onder het regime van de Taliban werd gebruikt. (gehoorverslag, p. 7-8) Het is eigenaardig dat u zo weinig weet over het zeer bekende Ghazi stadion in Kabul. Het is algemeen bekend dat de Taliban in het stadion publieke executies hield. Het is ook algemeen bekend dat het stadion niet vernield is, maar nog steeds in gebruik voor sportwedstrijden en ceremonies.

Het is ook eigenaardig dat u geen enkele Afghaanse radiozender kunt noemen. (gehoorverslag, p.9) Er zou van u als inwoner van de stad Kabul mogen worden verwacht dat u in staat zou zijn

enkele zeer concrete voorbeelden te geven van veiligheidsincidenten die zich in de stad hebben voorgedaan. U kunt reellen vermelden die twee à drie jaar geleden in Dashte Barchi begonnen. Daarnaast kunt u enkel stellen dat er iemand werd opgepakt. (gehoorverslag, p.10) Het is opmerkelijk dat u zo weinig concrete informatie kunt geven over de algemeen bekende en talrijke veiligheidsincidenten die zich de laatste jaren hebben voorgedaan in Kabul. U blijkt er absoluut geen idee van te hebben of er al aanslagen of moordpogingen geweest zijn in Kabul op bekende figuren. (gehoorverslag, p. 11)

Volgens uw verklaringen zou u tot begin 2007 in Kabul hebben gewoond. U kent de gouverneur van Kabul niet. (gehoorverslag, p. 11) U blijkt bovendien nog nooit gehoord te hebben van de volgende zeer bekende figuren in Kabul, die er chef van de politie zijn geweest in de periode dat u in Kabul woonde (zie informatie administratief dossier): Abdul Basir Salangi (gehoorverslag, p. 9), Abdul Jamil Junbish (gehoorverslag, p. 9) en Akrem Khakrezwal (gehoorverslag, p. 11). Gelet op het belang en de bekendheid van de personen die de gewapende macht controleren in een land van conflict zoals Afghanistan, is het opmerkelijk dat u geen van deze personen kent.

U blijkt niet te weten dat er tot 3 november 2002 gedurende een periode van meer dan 23 jaar een avondklok in Kabul is geweest. Het is opmerkelijk dat u zich de opheffing ervan niet herinnert, aangezien dit toch een ingrijpende verandering is. U blijkt evenmin te kunnen preciseren dat er naar aanleiding van bepaalde onveilige situaties nadien nog korte periodes geweest zijn waarin een avondklok werd opgelegd aan de bevolking. (gehoorverslag, p. 10-11, zie informatie administratief dossier) Uit de informatie die bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat op 1 maart 2007 – toen u net in Iran was – 1 US Dollar 9618.42 Iraanse Rial waard was. Tien Rial is één Iraanse Toeman. 1 US Dollar is bijgevolg 961.84 Iraanse Toeman. Uit deze informatie blijkt ook dat 1 US Dollar 50.21 Afghani waard was op die datum. Toen u werd gevraagd hoeveel Afghani 15000 Toeman ongeveer is, stelde u dat u het niet precies wist. U dacht dat 1000 Afghani 15 of 18 Toeman is en u dacht dat 100000, 5000 werd. (gehoorverslag, p. 6) Uit de informatie blijkt dat 1000 Afghani, 19156 Iraanse Toeman of 19.92 US Dollar waard was op 1 maart 2007. Het is algemeen bekend dat de wisselkoers geldt voor de valuta die sinds 2002 in Afghanistan werden ingevoerd. Het is erg eigenaardig dat u de recente wisselkoers van de Afghani niet kent. Het is niet onredelijk te verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn, aangezien u beweert in Afghanistan te hebben gewoond en loon te hebben ontvangen. Als u dan naar Iran verhuisde, zou het logisch zijn dat u de waarde van de Toeman moest bepalen door om te rekenen in Afghani. Er mag m.a.w. worden verwacht dat u redelijk vlot de omrekening zou kunnen maken, indien u werkelijk recentelijk uit Kabul afkomstig was.

Bijkomstig kan erop gewezen worden dat u in Iran een opmerkelijk hoog inkomen had in vergelijking met andere Afghaanse immigranten daar. Uit de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt immers dat in juni 2005 de hoogste inkomens voor Afghanen in Teheran tot tien à twaalf duizend Toeman per dag opliepen. Er is tot op heden geen opmerkelijk hoge stijging van de inkomens voor Afghaanse illegalen in Teheran bekend geraakt en niets wijst erop dat er al in 2007 een hoge stijging van deze inkomens zou hebben plaatsgevonden. U verdiende volgens uw beweringen 15000 Toeman per stoel en kon er 2 à 3 per dag afwerken, zodat uw beste werkdagen u tot 45000 Toeman opleverden. (gehoorverslag, p. 5) Op zich is dit niet onmogelijk, maar het is in het licht van de overige motieven van deze beslissing wel opmerkelijk dat uw inkomen zoveel hoger was dan dat van de gemiddelde Afghaanse immigrant in Teheran. Uit de voorgaande motieven samen, blijkt dat u uw recente herkomst uit Kabul niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Om deze redenen dient te worden vastgesteld dat u uw asielrelaas evenmin voldoende aannemelijk heeft gemaakt, want de feiten van uw relaas deden zich volgens uw verklaringen recentelijk voor in Kabul. Hierdoor dient tevens te worden vastgesteld dat u het onderzoek naar de situatie in de regio waaruit u recentelijk afkomstig bent, verhinderd, zodat niet kan worden vastgesteld dat u in aanmerking zou kunnen komen voor het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd, hij een precies, gedetailleerd en samenhangend relaas heeft gebracht aangaande de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten en aangaande talrijke details en juiste omstandigheden die betrekking hebben op die gebeurtenissen, geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd (17 jaar) en het feit dat hij ongeletterd is, de Commissaris-generaal een psychologisch persoonlijkheidsonderzoek had moeten bevelen om op basis van het verslag uit te maken of verzoeker gezien zijn leeftijd in staat is om op concrete politieke vragen te antwoorden en hij voldoende gegevens heeft aangebracht om te besluiten dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker wijst er ten slotte op dat er in Afghanistan een internationaal gewapend conflict aan de gang is waarbij voor burgers een reëel risico bestaat slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).
2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielrelaas verworpen omdat hij zijn beweerde recente afkomst uit Kabul onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn verblijf in Iran en omdat hij geen kennis heeft over bepaalde gegevens met betrekking tot de maatschappij in Afghanistan, waarvan mag worden verwacht dat ze niet vreemd zijn voor iemand die er bijna zijn hele leven zou hebben gewoond, zoals gedetailleerd wordt toegelicht. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste poging onderneemt om de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Iran te verklaren en dat hij zich met betrekking tot zijn gebrek aan kennis over Afghanistan beperkt tot de opmerking dat geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd (17 jaar) en hij ongeletterd is. Waar verzoeker poneert dat de tegenstrijdigheid en de gebrekkige kennis over Afghanistan niet voldoende zijn om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren merkt de Raad op dat van een kandidaat-vluchteling kan verwacht worden dat hij met de nodige precisie essentiële elementen over zijn land van herkomst kan weergeven aan de asielinstanties die bevoegd zijn om zijn asielaanvraag te onderzoeken en dat hij coherente verklaringen aflegt betreffende zijn verblijfplaats. Zo mag verwacht worden van een kandidaat-vluchteling die beweert zijn hele leven in Kabul te hebben gewoond dat hij een gedegen kennis heeft over de oorlog die geleid heeft tot het verdrijven van de Taliban vermits deze oorlog dermate bekend is en een diepgaande invloed heeft gehad op het dagelijkse leven in Kabul, hij op de hoogte is dat het stadium van Kabul nog steeds wordt gebruikt, in de tijd van de Taliban voor de publieke executies en thans voor sportwedstrijden, hij concrete informatie moet kunnen geven over de algemeen bekende en talrijke veiligheidsincidenten die zich de laatste jaren hebben voorgedaan in Kabul, hij de gouverneur van Kabul en andere bekende figuren kent, hij op de hoogte is of de avondklok al dan niet nog bestaat en hij op de hoogte is van de wisselkoers van de afghani. Gelet op het manifest gebrek aan kennis over Kabul, terwijl verzoeker beweert zijn hele leven in Kabul te hebben gewoond, kon de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen redelijkerwijs besluiten dat verzoeker zijn (recente) afkomst uit Kabul niet heeft aangetoond. Noch zijn leeftijd,

die overigens niet 17 jaar is maar blijkens het medisch onderzoek “vermoedelijk (...) hoger en zelfs voorbij de 21 jaar”, noch het feit dat verzoeker ongeletterd zou zijn bieden een aannemelijke verklaring voor verzoekers gebrek aan kennis van zijn beweerde land/plaats van herkomst. Waar verzoeker stelt dat hij een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal heeft gedaan aangaande de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten wijst de Raad erop dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Kabul/Afghanistan zodat aan zijn relaas, met name zijn vrees voor vervolging omdat hij in Kabul problemen zou hebben gekend met zijn stiefmoeder en de man met wie zij een relatie onderhield, geen enkel geloof wordt gehecht. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat geen enkel wet noch rechtsbeginsel de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht om een psychologisch persoonlijkheidsonderzoek te bevelen. Overigens betreft zijn gebrek aan kennis niet zomaar politieke vragen doch politieke vragen bepalend voor het dagelijks leven in Kabul en vragen die door eenieder afkomstig uit Kabul moeten kunnen worden beantwoord. Gelet op het voorgaande komt verzoeker niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3. Gelet op de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, vermits hij geen enkel document indient en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Afghanistan/Kabul kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is.
4. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.